

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Kirohanás.

— A városi közgyűlésről. —

Zombor, 1896. július hó 30-án.

A ma megtartott városi közgyűlés, a melyről lapunk más helyén részletes és kimerítő tudósítást közlünk, olyan jelenségeket produkált, a melyek a közvéleménynek legélesebb és legszigorubb kritikáját kell, hogy provokálják.

Városunk törvényhatósági bizottsága összeült, hogy közgyűlést tartson. A tárgysorozatba fontosabbnál fontosabb, városunk érdekeit szerfelett nagy mértékben érdeklő tárgyak voltak felvéve. Békés, komoly tanácskozást vártunk, a mit városunk nagy közönsége méltán megkívánhat azoktól, a kiket bizalmával a város ügyeinek intézésére felhatalmazott. Előre is örömmel konstatáljuk, hogy a kellő higgadságot a bizottsági tagok tulnyomó nagy részénél feltaláltuk; a tulnyomó nagy rész a jó ügyhöz méltó komolysággal volt jelen ma is a tanácskozó teremben; egyedül a város érdekeit tartva szem előtt, nem tekintve semmi, bárminemű mellékérdeket, felelt meg annak a feladatnak, a melyet magára vállalt.

De a kisebbség, amely a zombori politikai ellenzékből alakult, a városi tanácskozó teremben kivétközött minden komolyságból, minden higgadságból.

Sokszor hangsúlyoztuk már, hogy a városi tanácssteremben meg kell szűnnie minden politikai ellentétnek, a pártpolitika szenvedélyessége ne talájon itt talajra; legyenek a bizottsági tagok egyformák a város érdekeinek, haladásának előmozdításában. Maga az ellenzék s annak egypár korifeusa ezen nézetünket szóval igen gyakran hangsúlyozta s hirdette a közgyűlési teremben. És egy időre csakugyan úgy látszott, hogy meg akarják tartani ezen általuk is annyiszor hangsúlyozott szép és hasznos elvet. Ugy is kellett volna lenni a dolognak, a miként nincs ott abban a közgyűlési teremben szabadelvű párt, ép úgy ne legyen ott ellenzéki párt sem.

Csak hogy kerül fordul, változik az idő s az idő változata sokban befolyásolja — miként a természetet — ép úgy az embereket is. A zombori ellenzék is megváltozott, sutba dobta az olyan ékes szavakkal hirdetett elveit s egy tervszerűleg előkészített valóságos politikai kirohánást eszköz-

ölt a mai közgyűlésen. A szidalmazó és rágalmazó szavak egész legiójával felfegyverkezve indították meg az ostromot s befejezték igen közönséges, hétköznapi durvasággal.

Az ellenzék a harcot a polgármesteri jelentés után indította meg. Dr. Drakulits Pál szólalt fel először, utána egymásután beszélt még több ellenzéki vezéralak. Mindnyájan egy és ugyanazon kását fújták a nélkül, hogy a kása forró lett volna. Nem akarták tudomásul venni a polgármester jelentését, sőt egész határozottan bizalmatlanságukat fejezték ki nemcsak a polgármester, hanem az egész adminisztráció, az egész városi tisztikar iránt. Beszéltek sokat, szinte vég nélkül, de szavaik nélkülöztek a komoly alapot. Egyes, valóban sporadikus esetekből kifolyólag városunk közállapotait olyan színben igyekeztek feltüntetni, mintha még a vad korszakban élnénk. Nem jó nálunk semmi, rossz minden s a polgármester jelentése nem őszinte, nem alapos; a polgármester nem tárja fel jelentésében a való helyzetet. Olyan lármát csaptak, annyira verték a nagy dobot, hogy egy idegen ember, a ki esetleg végig hallgatja őket, méltán azt hihetné, miképp a mi adminisztrátoraink a legnagyobb ellenzéki városunknak. Megtagadták a város érdemes polgármesterétől s minden tisztviselőtől az igyekezetet, a jó akaratot; úgy akarták feltüntetni őket, mintha működésük mindenben oda irányulna, hogy minél nagyobb mértékben ártsanak a városnak. Nem használt a polgármesternek, Széchényi Józsefnek és Koczár Zsigmondnak higgadt és tárgyilagos felszólalása. Schlagetter Gyula a meggyőző érvek egész halmozásával mutatta ki, mennyire tulhajtottak voltak azok a felszólalások s hogy az ellenzéki urak milyen rémképeket festettek le; válasza befejezéséül erősen és jogos önértzetel utasította vissza azt a vádat, mintha ő reá szolgált volna a bizalmatlanságra; határozottan kijelentette, hogy igenis mindig a város érdeke lebegett a szeme előtt s a míg a polgármesteri székben ül, ép úgy fog ez után is cselekedni mint eddig. Széchényi József és Koczár Zsigmond szépen megmagyarázták, hogy az a polgármesteri jelentés csak általános képet nyújthat s nem ölhet fel minden, valamely egyes ember által tapasztalt hiányt. Tessék megtenni a tapasztalt hiányokról

a jelentést az illetékes helyen s az orvoslást fog nyerni. Egyáltalán nem látják be, hogy egyes esetleges hiányokért, hogy lehet mindjárt bizalmatlanságot hangoztatni s csak rosszakaratot feltételezni. Ha valók is azok a felpanaszolt dolgok — a melyek különben elég jelentéktelenek s könnyen orvosolhatók, tessék megtenni a jelentést.

De nem használt semmi komoly érv. Meg vagyunk róla győződve, hogy a legdühösebb ellenzéki is igazat adott a polgármesternek, igazat adtak maguk a felszólalók is, de csak hallgatag; lelkük meggyőződése ellenére tovább szidalmaztak, tovább rágalmaztak.

A polgármesteri jelentést a nagy többség, a komoly és higgadt elem tudomásul vette. Az ostrom első része tehát kudarcot vallott.

Az ellenzék tovább folytatta küzdelmét. Minden alkalmat — volt komoly ok reá, vagy nem — megragadott s ugyanabban a tónusban bombázott.

A befejezés volt a legszebb s az ellenzék igazán büszke lehet rá, valamint ezen befejező scéna hős szereplőjére is. A Gyalokai Rozália alaphoz tartozó földék bérbeadásánál névszerinti szavazást kért az ellenzék annak eldöntésére, hogy ezen földeket a régi bérlőnek adják-e újra ki, avagy kiírjanak nyilvános árverést. Az ellenzék a tanácsosal és az állandó választmányal szemben az utóbbi álláspont mellett kardoskodott. Mikor a tisztviselőkre került a szavazásban a sor s mikor látni való volt, hogy ezek a tanács és az állandó választmány álláspontja mellett szavaznak, dr. Drakulits Pál felugrott a helyéről ezen szavakkal: „ez skandalum, ezt már nem tűrhetem.“ Kifelé indult, majd a tisztviselők felé fordulva, őket mélyen sértő kifejezésekkel illette s azután elhagyta a termet.

Ez a jelenet csakugyan méltó befejezése volt az egész politikai kirohánásnak.

Változnak az idők s az idők változatával az emberek is.

Közel vannak a képviselőválasztások, a mi ellenzékünk hát, hogy megőrizze kétes és volt többségét, ime most kezd már fegyvert kovácsolni. Ezért volt ez a mai politikai kirohánás. Meg akarják mutatni a választóknak, hogy közügyeinknek állapota milyen türethetetlenül rossz s hogy ők mennyi jót akarnak és milyen szigorú

A „BÁCSKA“ tárcája.

ÁTVÁLTOZÁSOK.

Írta: Balogh Arthur.

Mikor az ünnepélyes, komoly ábrázatu miniszteri tanácsos kiosztogatta az előléptetési dekrétumokat, az egész osztály kitüntetteitjeinek arcára lassan-lassan fel-felalakodott az a némiképp kimért, deris mosoly, melyet ily ürvendetes alkalomkor a hivatalos illem szerint okvetlenül mutatni kell. Csak egy szőke, kissé cingár fiatal ember arca maradt változatlanul komoly. Amire a társai ismét azt jegyezték meg magukban: mi lelheti ezt a Karlóczy Bercit, hogy mindig ilyen egykedvű, sőt komor? Adósság vagy szerencsétlen szerelem? Baja van a gyerekeknek! Majd egyszer csak azt halljuk, hogy főbe lölte magát.

Örvendő gratuláltak neki. Ő nem gratulált senkinek. Zsebre vágta az ivnyi miniszter-papirt, melyen valami olvashatlan kriksz-kraksz a kegyelmes urnak, a népszerű, nagy miniszternek névaláírását jelenté és aztán szokott gyors tempójával sietett ki a nagy épületből, alig sivegelve vissza a portáznak, át egy csomó utcán, persze csak gyalog, mert az otromba omnibusz lealázó egy első osztályú valóságos miniszteri fogalmazóra, fiakerre pedig nem telik. Amig a hosszú poros Andrassy-uton végig ment, a most elért pár száz forintnyi fizetés-emelkedésnek háztartása mérlegében nyilvánuló nagy futosasságu következményein gondolkodott. Mennyivel kevesebb adósságot kell majd csinálnia! Ilyen hol jóleső, hol melankolizáló közt érte el azt a tájékat, hol a kaszárnyaszerű bérházak helyett kissé jólesőbb, üdőbb képen nyugodhatik meg az ember szeme. A bántó gondolatai lehettek mégis tulsúlyban, mert a nagy jános-utcai szép, kis villaszerű ház kapuját kedvetlenül toltá be. Az udvar homokjában iszonyu erős várakat épített egy hároméves szőzke fiú. Be jó lenne neki is még egyszer ilyen homokvárakat és nem elérhetlen fellegvárakat építeni.

— Apa, apa!

Rá se nézett. És ahogy a gyerek átfogta a lábait, szinte durván háritotta el. És ment tovább. Az elő-

szobában nyulánk, tude, szinte lányos alaku fiatal asszony állt eléje és mintha emelni akarta volna a karjait, hogy hozzásimuljon, mint valami hű odaadó állat, melylyel mindent tehet. De a rideg arc megsibbasztotta azokat a karokat. Kifordult a szobából és sietett, hogy felhossza a gőzölgő levest annak, akihez csak nem oly rége egész rajongásával simulhatott és mondhatta neki: „édes! édes!“ és szoritotta magához erősen, ahogy csak kitelt gyöngye, asszonyi karjaitól.

Most rá se nézett. Vagy az ételeket szűrcsölte, vagy az újságlepedő mögé temetkezett. És inkább ne nézett volna rá akkor sem, amikor az ebéd végén rátevétek a szeméi hamvas arcára. Egykor megbizsergett volna a vére, ha így látja. Most csak annyit mondott fagyosan:

— Milyen az arca! Persze a tűzhely mellett volt. Az nem vice, mindenki tudja. — Nem szeretem a szolgáló arcokat!

Az asszony kissé összereszt. Aztán odatette férje elé a kávés csészét, melybe egykor ő üntötte rózsaszín kis kezével a párolgó italt. Ugy jobban izlett akkor. Hja akkor! A bolond fellobbanások idejében. Ma van ma, a teljes kiábrándulás ideje. Ami volt, rég volt.

Akkor a közelébe nem bántotta. Ma igen. Felkelt, a pamlagra dőlt és elbujt jól az újságlepedő mögé. Az asszony félni kezdett, hogy valami következik és amig a szőzke fiúcska selymes haját simogatta, talán még imádkozott is. Az ura iszonyukat ásitott, mintha azt akarta volna mondani: oh milyen türes, unalmas, végtelentül unalmas is ez az egész világ!

Egyszer fölkel. Valami írást vont elő a belső zsebéből, azt a bizonyos írást és oda tartotta unottan, hanyagul a nő elé.

— No nézze, olvassa. Előléptem! Hm! hát nem is örül? No kár is volna. Ezt ugyan nem mondhatják, hogy protekcióból kaptam, mert ami volt — pedig milyen protekcióm volt addig — azt ugyan sikerült maga miatt a lehető legalaposabban eljázsanom. Most ide lökik ezt a rongyot! Számítsa ki, mennyi jut egy napra belőle. Lesz vagy nyolcvan krajcár. Ennyivel kevesebb adósságot kell csinálni ezután. Kelleni kell azért, természetesen, mert ilyen fizetésből élni nem, csak nyomorogni lehet.

És valami különös, fitymáló tekintettel nézte végig az asszonyt.

— Mégis, látja, javul a helyzetünk — merészkedett az végre halkán, félénken mondani.

— Micsoda? Biztat? Sose biztasson kérem! Látnom én azt a gyönyörűséges helyzetet. Nem sokáig megy már! Pedig az első kompromittáló dologra, a legkisebbre is, főbelövöm magam. Sajnos, hogy így van. De aki számár volt, aki bolond volt, aki beugrott valami kolosszális ostobaságba, hát viselje annak következeseit! Nem soká megy, mondom. Legjobb lenne tehát —

— Nos, mondja, mi lenne legjobb?

A férj félbenhagyta az ablakon való egykedvű dörmöbölést, melyet eddig folytatott és merőn nézett az előtte álló nő fehér arcába, mely szintoly moccanástalanul, de mintha esdene, kérne, tekintett rá. Talán azért nem merete azt a szót, mely már a nyelvén volt, kimondani. Vagy az gátolta meg csak benne, hogy e percben nyílt meg az ajtó és a cselédlány névjegyét adott át neki? Ez valószínűbb.

Átfutotta azt. Az ablakhoz lépett, mely előtt zárt kocsit állott. Aztán hirtelen vette a kalapját, botját és eltávozott.

Az asszony lassan előhuzta kis illatos csipkekendőjét és törtölte a szeméit. Nem szokásból tette, mint sok asszony, még kevésbé affektációból. Jól esett az a néhány köny is, melyet ejthetett. Tehát? tette fel magának újra és újra azt a kérdést és meg is felelt rá habozás nélkül. Tehát hagyjuk el egymást! Maga jobbra, én balra. A gyermekek — mit csináljunk a gyermekekkel? No hát vigye el őket és én fizetek értök, hisz ez természetes, amennyire tölem telik. Asszony volt, balga szívű asszony. Szerette még most is épen úgy, mint mikor hozzá ment „csak úgy“, mint mikor egész váratlanul egy őszi reggelen (már vagy másfél évi együttlét után) a zárt fiakkerbe szállt, mely a templomba vitte őket. Szerette akkor a férj is. Aztán kezdett hitni napról-napra. Az asszony azonban biztatgatta magát folyton, majd megszereti még újra, mert hallotta valahol, hogy az ilyen szeszélyes teremtsenek meghidegítése miatt nem kell kétségbeesni. De most már rég nem látott egy jó pillantást tőle, rég nem hallotta egy gyöngéd szavát.

ellenőrök. Ezért szidalmaznak, ezért rágalmaznak mindent és mindenkit, nem gondolva meg, hogy a szitán át lehet ám látni s ha azon a szitán a választó polgárság egyszer átlát — pedig át fog látni — akkor még az eddigi tekintély és nép szerűség is veszendőbe megy.

Az ellenzéknek mai kirohanását fülösleges külön elítélünk. Az ítélet meghozatalát a nagy közönségre bizzuk, a mely a mai nap után bizonyára le fogja vonni a helyes konzekvenciát.

De igitis nem hagyhatjuk szó nélkül Drakulits urnak a tisztikar iránt tanúsított magatartását. Mint sajtóorganumnak mindenkoron kötelességünk a közvélemény nevében tiltakozni a jogtalan támadások ellen. Mivel érdemelte meg Zombor város érdemes tisztikara azt a modort, azt a durvaságot, a melylyel Drakulits ur megtisztelte. Az a tisztikar törvényben gyökerező jogát gyakorolta, a midőn meggyőződése szerint szavazatait leadta; ép olyan joggal szavazott, a minő joggal Drakulits ur tette azt. Drakulits ur gorombasága semmivel sem menthető, hanem igitis a leghatározottabban elítélendő. Zombor város tisztikara megfogja szerezni magának a kellő elégtételt, a mit — azt hisszük — Drakulits ur is sietni fog megadni.

A mai kirohanás — t. ellenzék! — kudarcot vallott. Vagy talán önök győzelemnek tartják? Sok ilyen győzelmet kívánunk s majd meglátják, hogy a végével teljesen magukra maradnak s hogy az ellenpártjuk győzelmét segítették elő!

Fejedelmi látogatások.

Zombor, 1896. július 30.

A legközelebbi napokban Bécsbe érkezik a cár királyunk látogatására. Ferenc József király a fejedelmi látogatót az alkalomhoz méltó módon fogja fogadni és megtesz minden előkészületet, amint az e rendkívül fontos látogatásnak a legjobban megfelel. A monarchia népei és különösen Magyarország, nagy meglepéssel és érthető büszkeséggel tekintenek az orosz uralkodó látogatására. A cári koronázás óta ez az első látogatás, melyet az orosz birodalom ura egy szomszédos állam uralkodójánál tesz és Magyarország büszkesége e nagyszerű eseménynél onnan ered, hogy a cár legelső és legfontosabb cselekménye: Ferenc József királyt megtisztelni látogatásával. Magyarország egy nagy békemunkával van elfoglalva s elfeledett mindent, ami kellemtlent utája vezetett a történelem. Elismeri, hogy utazásával a cár szintén egy jókora darab békemunkát végez és hogy a két uralkodó személyes érintkezése a békének hasznos lesz, a világbéket biztosítani fogja. A minden oroszok cára ezt a biztosítást hozza Bécsbe és ez zálogát képezi Európa nyugalmanak és békéjének, az osztrák-magyar monarchia békés haladásának és fejlődésének, amely monarchia gazdasági fejlődését kiűző bonyodalmak nem fenyegetik. Ezen értelemben üdvözli Magyarországot a békés érzelmű cár látogatását a legszívélyesebben és csak azt az egyet sajnálja, hogy nincs módjában a felséges látogatót magánál, saját fővárosában tisztelni.

Ijedten dugta el a kendőt hirtelen. Elszégyelte, hogy valaki sirni látta. Egy idős magányos asszonyka volt, valami penzionátus kapitány özvegye, aki ott lakott egy külön kis lakásnak csufolt fölegóriában télen-nyáron évi pár száz forintért, ott bálul a kert vén fái közt. Röstelte, hogy meglátta és amikor kis idő múlva nyílt az ajtó lassan, épen fájón dobbant fel a szíve. Félt mindig ettől az asszonytól, maga sem tudja, miért? Mit akar? miért jön? kérdezték a megriadt szemei. Lassan jött, tipogón és megállt előtte.

— Miért sirt? —
Az asszonyka halványan meg-megrezzenve hallgott és meg akarta ingatni a fejét.

— Miért sirt? — ismételte a jövevény és a bangjában valami parancsoló volt, mintha a tulajdon édes anyja kérdené, akinek joga van kutatni az ő könyveit. — Sirt! Ne tagadja! Sirt — láttam — veresek a szemem. De miért sirt? Bocsásson meg, ne szóljon meg. Sajnálom, vérzik a szívem, oda adnám az életemet egy ilyen szép, ifju, édes asszonyért, ha megtudnám menteni a veszedelemtől. De nem lehet, nem az ilyet soha, aminőnek magát is gondolom. Sirt — és nem először! Vigyázzon, most könyvek, de később vér következik. Meglássa! Mert szeret, mert olyan bolond, aminő én voltam egykor. Hát csak könyvezen, ha veszni akar. Azzal megmáslítja az emberét, hiszi? Nevetség. De csak ne verje a fejét miatta, csak ne könyvezen, hanem kacagjon a kedve szerint, csak legyen két-három derék, csinos fiatal embere, akikkel megmutogassa magát itt is, ott is, mutatva a férjének: ide nézz — ide! ha neked nem keltek, majd kellek másnak, édes uram! Csak így tegyen, akkor majd derék, ügyes asszony lesz a neve és azt tesz a férjével, amit akar. Sőt ha megosalja, annál derekabb dolog.

— Asszonyság, kérem!
— Ne kérjen. Régen a begyemben van ez, ki akartam mondani. Tudja meg, hogy az olyan asszonyra, aki ha mellőzik, meg nem boszulja magát, vagy legalább nem mutatja, hogy tudna rossz lenni, a férfi csak azt mondja: maffa! semmi mást. És mind kötni való, aki őket meg nem bünteti.

(Vége köv.)

Ehhez a jelentőséges fejedelmi találkozáshoz nemsokára egy másik, ha lehet még jelentőségesebb találkozás fog minden valószínűség szerint csatlakozni: Ferenc József király látogatása Károly román királynál. Nem az a körülmény teszi e látogatást jelentősé, hogy a hatalmas meglátogatója a kevésbé hatalmas és nem békés érdelem és barátságos szomszedság megállapítása a cél. E két előkészítő állapotot a két uralkodó már évek sora óta tulesett. De nyughatatlanok a Balkán. Folyton pöfög, bugyborékol, mint holmi boszorkány üst és senki sem tudhatja, hol lázad fel a legközelebbi pillanatban a fékmentes szünet és okoz leküzdhetlen bonyodalmakat. A balkán államok integritását mindig védtük és jóakarunkat mindenkiel szemben ismételtelen bebizonyítottuk, de a kiszámíthatatlan elemek zavarják a nemzetek megbízhatóságát és az uralkodók személyes barátságát kezd teljesen biztos zálogként szolgálni. Román szomszédainkól épen nem irigyeljük e megtisztelő fejedelmi látogatást, sőt örülünk neki és reméljük, hogy az odaváló féktelen elemek azt az egyedül lehetséges tanulságot fogják abból meríteni, hogy Romániának a legjobb, legbékésebb és legbarátságosabb lábón kell állnia Ausztria-Magyarországgal, ha királyának akaratával párhuzamos reményeket istápol.

Sándor, Szerbia ifju királyának budapesti látogatása is immár biztosabb kilátásba jutott. A két ország, Magyarország és Szerbia közvéleményét lassan, de biztosan készítik elő ez eshetőségre és tudni óhajtják, mint fognak fel innen is, tulnan is e látogatást. Ami Szerbiát illeti, ott az egész közvélemény egyetért e látogatással. A Drina partjain óhajtják e látogatást és opportunusnak, magától értendőnek tartják azt. Itt Magyarországon pedig azzal az örömmel és lelkesedéssel fogadják Sándor szerb királyt, melyre a békeszerető Magyarország csak képes és rajtuk nem fog mulni, hogy e látogatást a királyra és népére nézve feledhetlenné tegyik.

Szeptemberben királyunk hű barátja és szövetségese, a német császár is ellátogat hazánkba. A két jóbarát, ha lehet, még szorosabbra fűzi a baráti köteleket és a magyar nemzet vágyva várja a pillanatot, melyben lelke mélyében örvendő üdvözölheti a rokonszenves német császárt.

Közgyűlés a városnál.

Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága tegnapi, esztörtökön délelőtt dr. Vojnits István főispán elnöke alatt rendes közgyűlést tartott. A közgyűlésről a következő tudósítást adjuk:

A közgyűlés megnyitása után megemlékezik a főispán azon örvendetes eseményről, mely a felséges uralkodóház egyik családjában történt az által, hogy Mária Dorottya főhercegnővel orleansi Fülöp herceg jegyet váltott. Indítványára kimondotta a közgyűlés, hogy hódoló felirattal örömet fejezi ki.

Következik a polgármesteri jelentés, melynek szövege a következő:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A múlt rendes közgyűlés napja óta közügyeink állapotáról van szerencsém a következőkben előterjeszteni jelentésemet:

A tisztviselők tevékenységét feltüntető részletes számszerű kimutatás mellőzöm, mert az a legközelebbi napokban tartandó számonkérésnek fogja tárgyát képezni, melyről felleendő jegyzőkönyv tudomás végett különben is a tekintetes törvényhatósági bizottság elé fog terjesztetni; most csak annak konstataására szoritkozhatom, hogy a június hó végéig egy a tanácshoz, mint az árvaszékhez, valamint a rendőrkapitánysághoz és községi bírósághoz beérkezett összes ügydarabok el vannak intézve.

A házipénztárt egy az adópénztárt folyó évi június hó 18-án Falcione Gusztáv és Ehrlich Nándor bizottsági tag urak közbenjárása mellett váratlanul rovancsoltam; mindkét pénztár szabályszerűen kezeltnek találtattam.

A közegészségügyi viszonyok az elmúlt két hónapban általában kedvezők voltak. Orvosrendőri szempontból felmenteni való nem fordult elő.

Az anyakönyvvezetés teendőire a közigazgatási bizottság dr. Matzitz Pál tanácsnokot, helyettesül pedig Zomborcsévits György II-od alkalmat hozta javaslataba, kik is a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur által ezen minőségben megerősítettek, illetve megbízattak; minek folytán Gyurisits György, mint anyakönyvvezető, folyó évi július hó 1-én ezen állását felmentetett és azon napon dr. Matzitz Pál abba beiktattott és folyó hó 1-étől működik is.

Anyakönyvi hivatal helyiségéül a városi tanács ideiglenesen az eddigi földadó nyilvántartási hivatal termét jelölte ki.

Nem mellőzhetem annak felemlítését, hogy az anyakönyvi hivatalnak életbeléptetése napjától folyó évi július hó 1-ig Gyurisits György városi főjegyző és dr. Matzitz Pál városi II-od aljegyző mindenkor pontosan és szabályosan ellátták és hogy ezen terhes és sok teendővel járó feladat teljesítése mellett, egyéb a főjegyzői, illetve aljegyzői teendőiket is kellő lelkiismeretességgel fenakadás nélkül végezték.

Az ország törvényhatóságainak Budapestben folyó évi június hó 8-án történt diszfelvonulása alkalmával a város vezetésében Zsigmond Albert Fernbach Károly, Koczkar Zsigmond és Roheim Zsigmond urakból álló bandérium képviselte.

Az ország közérzete azon nap emlékének behatása alatt van még ma is, a nemzet hódoló felvonulása a királyi pár elé, öféléseinknek az országgyűlés mindkét háza részéről egyttesen történt hódoló üdvözlete a királyi palota trónteremében, nemzetünk történelmének

hosszu századokon át egyik legszebb, legkimagaslóbb momentum maradt; és szerencsésnek valom magam, hogy mint e nemes város zászlóvivője azon magasatos történelmi jelenetnek, midőn nemzet és király kölcsönös érztülete oly mindenkit megindító módon könnyek között nyilvánult, — tanujá, részese lehettem.

A folyó évi április hó 22-én tartott közgyűlésen 74. szám alatt hozott határozathoz képest a városi körháznak közközzé alakítása tárgyában az előterjesztés a tekintetes törvényhatósági bizottság előtt fekszik és így ezen közgyűlés határozata, illetve utasításához képest fog a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urhoz felterjesztés intézteni.

A vármegyeházához vezető ut két oldalának parkirozása ügyében a kertészeti bizottság már utasítást nyert és folyó év őszén a munkát teljesíteni fog.

A város hölgyei által a városi zászlóra gyűjtött összegből megmaradt 354 frt 39 kr a városi szegényemenház lakóinak megvándorlására és felruházására fordítottat.

A szegénysorsu gimnáziumi és kereskedelmi iskolai tanulók javára az országos tornaversenyen részvétel és az országos kiállítás megtekintése céljaira megszavazott összegek folyósítottak.

A külvárosok lakóinak jó ivóvízzel való ellátása ügyében a furandó kutak helyei kijelöltek, a furatás iránt a szükséges lépések megtétek, és folyamatban vannak, ezen munkálatra több ajánlat érkezett s mihelyt valamelyik vállalkozóval az alku megkötötték, a szerződés jóváhagyás végett a tekintetes bizottság elé fog terjesztetni.

Öféléseinknek e diszterem számára lefestése ügyében reményem, hogy már a legközelebbi közgyűlésen fogok előterjesztést tehetni, illetve eljárásomra a tekintetes törvényhatósági bizottság jóváhagyó határozatát kikérni.

A járdák aszfaltrozása, egy a megkívántató intézkedéseket tartalmazó szabályrendelet életbeléptetése előtt tervszerűen nem lévén eszközölhető, a mérnöki hivatal egy oly tervet betervezésére felhívatott, és az már készen is van és legközelebb határozattal végett a tekintetes bizottság elé jön.

A folyó évi május hó 12-én tartott milléniumi diszgyűlés határozata értelmében öféléseimhez a megfelelő csinnal kiállított diszfelirat a nagyméltóságú m. kir. miniszterelnökség utján felterjesztett.

Hogy a kétségkívül érdekes és tanulságos országos kiállítást városunk minél több és szegényebb sorsu lakosa is megtekintse, a kereskedelmi miniszter, egy a kiállítás igazgatósága által nyújtott kedvezményekre való figyelmeztetés mellett a kisiparosok és segédmunkásokat, valamint a földműveseket június hóban 343. eln. szám alatt tömeges részvételre felhívtam, minthogy azonban csak 40 jelentkezett, ismét 3497. szám alatt újabb felhívást bocsájtottam ki azzal, hogy a felutazás folyó évi augusztus hóban fog a jelentkezés eredményéhez képest mindenkor egy városi tanácsnok vezetése alatt megtörténni.

Ennek felolvasása után föl szólal dr. Drakulits Pál. Kijelenti, hogy a polgármesteri jelentés nem fogadja el, mert hiányzik abból az alaposág és az őszinteség. A hivatali személyzet működésén kívül alig emel ki adatokat. Itt van például a közbiztonság, közegészség és közérkölség. Ezekről nem emlékezik meg egy szóval sem, pedig napról-napra számos panasz merül föl e tekintetben. Fölemlíti, hogy egy este megtámadták egy polgártársunkat, hogy a halpacion egy izben döglött halakat látott és hogy ez a sokat emlegetett korzói arok bűzös gázokat áraszt. És a rendőrség ezt tūri! Minderről a polgármesternek tudomást kellett volna szereznie.

Fölemlíti továbbá, hogy az elhunyt rendőrhadnagy ellen visszaélései miatt vizsgálat folyt, a melynek folyamán a rendőrség más „szennyese” is napfényre került. Erről is jelentést kellett volna tenni.

A marhajárlatok kiadása körül is nagy a tolongás; fel, sőt néha egész napon át várnia kell az embernek, hogy megkapja a járlatot. Legfőleg az kapja meg előbb, a ki elzst frtot ad oda.

Indítványozza, hogy a polgármesteri jelentést alaposág és őszinteség hiánya miatt a közgyűlés ne vegye tudomásul.

Ezek után a főispánhoz fordul. Tudja, hogy nem tartozik az a törvényhatósági bizottságnak felelősséggel és hogy az ő működése ott felbírálást tárgya sem lehet. Kívánatos azonban, hogy a város ügyei egyetértve intézessenek el. Kéri a főispánt, hogy a közgyűlés előtt kifejtett programjához képest ömeltősága hivatalos ellenőrzési jogát a legszigorutban gyakorolja. Az ő felzólalása erre most elég teret nyujt.

Dr. Molnár Gyula kételkedik abban, hogy az összes tanácsi és árvali ügydarabok el lennének intézve.

Fölemlíti, hogy a polgármesternek nemcsak a közgyűlési meghagyásokat kell foganatosítani, hanem kezdeményezni is. Miért nem rendeztetni az apatini utat? A csatorna felé állandóan nagy a por, nincsen gyalogut és sok a gödör.

Széchenyi József biz. tag a polgármesteri jelentés alaposágában és őszinteségében nem kételkedik.

A Drakulits által fölhozott egyes esetek miatt a város első tisztviselőjét megvonnai a bizalmat, — tulajdátása a dolognak. Hol nem fordulnak elő ilyen esetek? Ha vannak itt-ott hiányok, a közgyűlésen tessék meginterpellálni az illető tisztviselőt; de mert egy utonállás történt, azért a polgármestertől meg kell vonni a bizalmat?

Ugy tudja, hogy a közegészség sem olyan rossz; nem fordult elő olyan epidemia, a mely a polgármester mulasztásán alapulna.

A korzói csatorna se először tétetik itt megbeszélés tárgyává; de hát itt nem csak szó kell, hanem más egyéb is: pénz.

A polgármesteri jelentést tudomásul veszi.

Henneberg Sándor fölemlíti, hogy dr. Nikolits építkezést folytatott a tanács engedelem nélkül; az építkezés a szabályrendeletbe ütközött; ő és tíz társa bejelentették az esetet és a tanács Nikolitsnak adott igazat. Itt a tanács a szabályrendelet világos rendelkezése ellen cselekedett.

Koczkar Zsigmond biz. tag szerint az előtte említett, sporadikusan előforduló esetek a polgármesteri jelentésbe nem is valók. Ott csak akkor van helye az ezekről való megemlékezésnek, ha azok tömegesen fordulnak elő és különös intézkedések válnak szükségessé.

Egyes eset idejét elve
A po
Szak
reflektálva
indult ki a p
teségének
nem a mi
Schla
hogy ő ne
castról klt
A rendőrsé
asztalán.
A kö
Istennek
a mely klt
A kor
tézkedett ez
abba vezet
tóság, hogy
A ren
beigazolást
nem volt, a
szüntetni.
delte el s e
A ma
gyűlésen.
ha csak sze
Dr. M
alatt a polg
nem a ju
Molnár ross
Az ap
— még hoz
gördök az
ják. Esetleg
a törvb. biz
Henne
még a zársz
Névsze
polgármester
Az el
azt mondja,
tudomására
hogy a törv
ezután is mi
Kívána
jelentéseknél
egyenes apró
lehet célhoz
ott az egye
arra való, k
Követk
herceg elhun
elhunyt öze
intézet rész
közgyűlés ló
A beltg
szavazását jó
A kati
felfülvizsgáló
a polgármeste
Pál adóügyi
A mező
vett mezőgaz
mivellésügyi m
teendőt a gaz
teni, melynek
közgazdasági
egyesület titk
A keres
közgyűlési hat
vármegyé által
hozzájárulást
Az első a
bíró választat
A másol
idővel új pály
lyázat méddő
A város
több 1893. év
mentvény adat
A villam
tervezetén egy
gazdasági, maj
tett; a mig ez
nyilatkozik, a
az időre az üg
A felső k
módosítása ügy
miniszterhez, k
az új szerveze
zetet az állam
terhez három
dr. Drakulits s
A kalap
volt tervezve.
Idén követség
gondoskodva n
évig előlegezn
A bander
beterjesztett sz
részt vett tagok
és a két csatló
Kunhegyi
kötötték.
Elintézték
és szabadság ir
A tárgyo
idő előhaladott
hettünk meg, eg
men kívül is ha
Meg kell
incidenssel vég
fontos ügyről.
A Gyalo
Georgievits Szil
bitása iránt. A
lasztmány, mert
fölked árverés
bérlnék. Lipper
nyilvános árver
kérletvén, az elren

Egyes esetek felsorolásával a közgyűlést terhelni, annak idejét elvenni nem szabad.

A polgármesteri jelentést tudomásul veszi. Szakáll Adorján biz. tag a Széchenyi szavaira reflektálva azt mondja, hogy Széchenyi hamis tételből indult ki a beszédében. Drakulits ugyanis nem arra értette a polgármesteri jelentés alaposágának és őszinteségének hiányát, a mi a jelentésben benne van, hanem a mi benne nincsen.

Schlagetter Gyula polgármester válaszában kiemeli, hogy ő nem bírhat a városban előforduló minden egyes esetről külön-külön tudással, mert hiszen ő nem rendőr. A rendőrség újjászervezésének ügye itt a közgyűlés asztalán.

A közegészség ügyéről szólott a jelentés, bála Istennek — röviden, mert nem fordult elő olyan eset, amely különös akcióit igényelt volna.

A korzói árok ügye nem új keletű. Tavaly is intézkedett ez ügyben a közgyűlés. Az export-malom vizét abba vezette le. Azt mondta akkoriban a törvényhatóság, hogy ezzel az ügy végelegesen lesz.

A rendőrhadnagy ügyében az ellene emelt vádak beigazolást nem nyertek. Mert vagyoni felelősségről szó nem volt, a hadnagy halálával a vizsgálatot be kellett szüntetni. A fegyelmet különben nem a közgyűlés rendelte el s ezért nem tett arról jelentést.

A marhajárlatok ügyéről is szó volt már a közgyűlésen. Az előforduló torlódásokon segíteni nem lehet, ha csak személyszaporítással nem.

Dr. Molnárnak említi, hogy az elintéztet ügyek alatt a polgármesteri jelentés nem a július végéig, hanem a június végéig beérkezettek érti. Tehát ezt Molnár rosszul hallotta.

Az apatini ut törvényhatóság ut, ott a nyári utat — még hozzá éppen nyáron — elzárni nem szabad. A güdrök azért vannak, hogy a fákat a kocsi nem rongálja. Esetleg lehetne korlátokat is készíteni, csak tessék a törv. bizottságnak pénzt adni hozzá.

Henneberg, Molnár, majd a polgármester is éltek még a zárszó jogával.

Névszerinti szavazás ejtve meg, a többség a polgármesteri jelentést tudomásul vette.

Az elnök főispán dr. Drakulitsnak válaszolva azt mondja, hogy ő minden egyes esetben iparkodott a tudomására hozott ügyet rendbehozni és hangsúlyozza, hogy a törvény által adott felügyeleti és ellenőrzési jogot ezután is mindenkor gyakorolni fogja.

Kíváncsún tartja azonban, hogy a polgármesteri jelentéseknek ne iparkodjanak a biz. tag urak minden egyes apró esetet külön tárgyalni, mert akkor nem lehet célhoz érni. Ott van a közigazgatási bizottság, ott az egyes közigazgatási ágakról a havi jelentések arra valók, hogy esetről esetre vizsgálat alá vésenek.

Következett a tárgysorozat: A Károly Lajos főherceg elhunyt alkalmából a királyi őfelségéhez és az elhunyt özvegyéhez, Mária Terézia főherceggasszonyhoz intézett részvétlirra köszönő leirat érkezett, amit a közgyűlés hódoló tisztelettel vett tudomásul.

A belügyminiszter a bandériális költségek megsvazását jóváhagyta. A közgyűlés tudomásul vette.

A katolikus lelkészek javadalmazását megállapító felülvizsgáló bizottsága a város részéről kiküldetnek: a polgármester, a pénzügyigazgató, a tisztí ügyész, Dekker Pál adóügyi tanácsnok és a később kirendelendő jegyző.

A mezőrendőri törvény életbe lépésével tervehvett mezőgazdasági szakbizottság szervezését a földmívelésiügyi miniszter elejtette. Ezen tervezett bizottság teendőit a gazdasági és pénzügyi bizottság fogja teljesíteni, melynek ülésére meghívandók ily esetekben a közgazdasági előadó, a városi állatorvos és a gazdasági egyesület titkára.

A kereskedelemügyi miniszter jóváhagyta azon közgyűlési határozatot, mely a város területén lévő és a vármegye által fenntartott utak fenntartási költségeihez a hozzájárulást megállapította.

Az első aljegyzői állásra Lang Gyula volt szolgabíró választott meg.

A második aljegyzői állásra augusztus 31-iki határidővel új pályázat fog nyitítani, miután a mostani pályázat meddő maradt.

A város múlt évi zárszámadásai jóváhagyattak, több 1893. évi megvizsgált számadás tekintetében fölmennyvitelre adatott; egyhelyt 43 frt megterítendő.

A villamos világítás ügyében kötendő szerződés tervezetén egy az e célból kiküldött bizottság, mint a gazdasági, majd a jogügyi bizottság is több változtatást tett; a míg ezekre a változtatásokra a vállalkozó nem nyilatkozik, a mire hosszabb idő igényeltetik, — arra az időre az ügy a kiküldött bizottságnak visszaadatik.

A felső kereskedelmi iskola lényeges szervezési módosítása ügyében felirat intéztetik a közoktatásiügyi miniszterhez, hogy az intézet költségvetéséhez, a mi az új szervezéssel jár, járuljon hozzá, esetleg az intézetet az állam részére vegye át. Ez ügyben a miniszterhez három tagú küldöttség megy: a polgármester, dr. Drakulits és Kozma bizottsági tagok.

A kalap-utca egy részének kikövezése a jövő évre volt tervezve. A szelencsei gözmalom kéri, hogy ez az idén köveztesse ki; amennyiben a költségvetésben erről gondoskodva nem lenne, hajlandó az összeget a jövő évig előlegezni. A közgyűlés a kikövezést elrendelte.

A bandériális költségeknek a polgármester által betervezett számadása jóváhagyatik, a bandériumban részt vett tagoknak jegyzőkönyvi köszönet száavaztatik és a két csatlósának 10—10 frt jutalom szavazatik meg. Kunhegyi Miklós szinigazgatóval a szerződés megkötetik.

Elintéztetett ezután több nyugdíjügy, fizetési előleg és szabadság iránti kérvény.

A tárgysorozat legtöbb pontjáról térszúke és az idő előhaladottsága miatt csak nagyon röviden emlékeztünk meg, egypár kevésbé fontos ügyet pedig figyelmen kívül is hagyunk.

Meg kell azonban emlékeztünk még egy kinos incidenssel végződött, egyébként pedig szintén kevésbé fontos ügyről.

A Gyalokai-féle alapítvány ingatlanainak bérlője Georgievits Szilárd ajánlatot tett a bérlét meghosszabbítása iránt. A gazdasági bizottság és az állandó választmány, mert az ajánlat kedvező, javasolta, hogy a földiek árverés mellőzésével adassanak bérbé a régi bérlőnek. Lippert, Szakáll és Drakulits bizottsági tagok a nyilvános árverést indítványozták. Névszerinti szavazás kérést, az elrendeltetett. A mikor a bizottsági tagok már

leszavaztak és a tisztviselők szavazására került a sor, a polgármester és főkapitány szavazása után dr. Drakulits bizottsági tag idegesen rácsap az asztalra és ez szavakat mondja: „A város tisztviselői elajándékozzák a város vagyont. Ez skandalum! Itt nem maradok tovább!” Fölkel és távozik, odakiáltva a tisztviselők asztalához: „Alávalóság!” és eltávozott, mielőtt még csak rendutasításban is részeshülhetett volna. Ez az eset Drakulits legbensőbb hívei között is kinos meglepetést keltett. A közgyűlés 1/4 után ért véget.

Ujdonságok.

Kinevezés. Karácson Gyula alispán a palánkai járásban trespésébe jött falkola-felügyelői állásra Zsigmond István új-palánkai tanitót nevezte ki.

Harcászati céllövészet. A folyó évi fegyvergyakorlatra bevonuló honvéd tartalékos legénységgel a harcászati céllövészet augusztus hó 17-én fog megtartani a gákovai-utól balra fekvő Gyurits-szállásnál reggel 5 óratól d. u. 4-ig.

Velencei éj. Holnap lesz a városi kert melletti tavon a zombori kaszinó-egyleti dalárda és a zombori önkéntes tüzoltó-egyesület által rendezendő velencei éj. Újlag felhívjuk a közönség figyelmét. A rendezőség a következő meghívót bocsájította ki: „Velencei éj. A zombori kaszinó-egyleti dalárda és a zombori önkéntes tüzoltó-egylet folyó évi augusztus hó 15-ik és 16-ik napján Budapesten tartandó országos dalártnépegyre és ugyaneznap tartandó tüzoltó-kongresszusra felrúdlások utiköltségeinek fedezése céljából 1896. évi augusztus hó 1-én a városligeti tón velencei éjt rendeznek, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívják. Program: Az ünnepegy kezdetét esti 8 órakor a tüzoltó zenekar játéka, mozsárlövések, majd a felszálló rakéták jelzik; ezután fényes tűzijáték következik több szakaszban, u. m. andalgó csiga világítással, szökőkutak, milánói rózsá, forgó nap rózsás világítással, nagy víz-esés stb. melyet váltakozni fognak a dalelőadások u. m. szóló, duett, quartett és teljes karu dalok, barcarollák, sajkadalok, nép és mődalok, előadva a dalárda által a tó szigetén és díszesen világított sajkákon. Végezetül „Hungaria“ görögtűz-fényben és a „Hymnusz“ elénekzése. Belépőjegyek: ülőhely 50 kr, állóhely 20 kr, a tüzoltó-örtányán, a polgári kaszinóban és Sztrilich Zsigmond ur kereskedésében előre is válthatók. Az ünnepegy végeztével a sajkák mérsékelt díj mellett a n. é. közönség rendelkezésére állanak.”

Hangverseny és tűzijáték. Miklósi Vilmos jónéü vendéglőnk kerti helyiségében aug. hó 2-án vasárnap délután 2 óratól kezdve a közönség közkiváratára a bezdáni önkéntes tüzoltó-egylet zenekara hangverseny rendez. Este Demetrovits Sándor tornatanár legújabb találmány szalon-tűzijátékot fog bemutatni. Az érdekesnek ígérkező hangversenyre és tűzijátékra felhívjuk közönségünk figyelmét. Kellemtelen idő esetén a hangverseny a következő vasárnapon fog megtartani.

Katonai lövésár. A hadsereg lövésárkésztetének kielégítése céljából katonai lövésárkok tartanak és pedig vármegyénk területén: Bács-Almásos szeptember hó 19-én, Zomborban 21-én, Szabadkán 23-án és Ó-Becsén 25-én.

Táncpróba. Major Farkas táncitanító az „Elefánt“ szálló nagytermében f. évi augusztus hó 2-án, vasárnap Herczenberger Sándor zenekara közreműködése mellett tánciskolája befejezéseül, táncövendékeivel díszes rózsaszestélylyel egybekötött zártkörű táncpróbát rendez. Kezdeté 8 órakor.

Halálozás. Malagurszky Alajos szabadkai földbirtokos s városi értékképviselő folyó hó 27-én életének 68. évében elhunyt. Temetése kedden délután nagy részvét mellett ment végbe. Az elhunytban Mamuzsich Lázár polgármester nagybátyját gyászolja.

„A haza ellenségeinek üdvözlése.“ A „Magyarország“ ezen címmel a pénteki számában arról irt, hogy akadtak hazánkban, a kik a párisi tüntetőket üdvözlölték. Ezek között megemlítette nevezett lap a bacs-topolyaikat is. A „Magyarország“ keddi száma erre nézve a következő helyreigazítást közli: A haza ellenségeinek üdvözlése cím alatt, pénteki számunkban megjelent cikkünkben a párisi tüntetőket üdvözlők közt a bacs-topolyai közég eltiljáróságát is említettük forrásunk nyomán, melyet eddigelé csakis ez egyetlen helyről cáfoltak meg. Örömmel értesülünk e közég eltiljáróságának hozzánk intézett, hivatalos jellegű nyilatkozatából, hogy Bács-Topolya községének „tisztá magyarajku lakossága minden magyarellenes vágyakozásnak batározott ellensége“ és nem is menezettek Párisba semmiféle helyeslő vagy üdvözlő táviratot.

Első eset. Az ó-becsei anyakönyvelői hivatalnál augusztus hó 4-én lesz az első eset arra, hogy egy keresztény és egy izraelita lép polgári házasságra. Ugyanis e nap veszi nőül Tuschell Rezső mérnök Blau Berta kisasszonyt.

Gyászhir. Ivánka Imre v. b. t. t., főrendiházi tag, a magyar közéletnek egyik kimagasló alakja folyó hó 27-én 78 éves korában elhunyt. Halála bennünket bácskaikat is közelről érint, miután Ivánka Imre két cikluson át volt Szabadka város országgyűlési képviselője. Az elhunytat óriási részvét mellett Mária-Besnyőn temették el a családi sírboltba.

Turista kongresszus. A hazai turista-egyesületek közös céljaik érdekében való hathatósabb és eredménydusabb munkálkodhatás végett egyöntetű eljárást óhajtván követni, ennek mikénti megvalósítását megvitandó, folyó évi augusztus hó 19-én Budapesten országos turista kongresszust tartanak. A kongresszus védnökségét Dániel Ernő kereskedelmi- és Darányi Ignác földmívelésiügyi miniszterek vállalták magukra. A végrehajtó bizottság felhívja a turisták ügye iránt érdeklődőket, hogy a kongresszuson részt venni sziveskedjenek.

Hazánk mezőgazdasági statisztikája. Az országos statisztikai hivatal egy rendkívül érdekes és nagyszabású műre hirdet előfizetést. Ót nagy kötetben megírják „A magyar korona országainak mezőgazdasági statisztikája“-t. Az öt nagy kötet ára 20 frt. Megrendelések augusztus hó végéig a statisztikai hivatalhoz intézendők.

Kolera nostras. Török Jánosné szül. Topai Klára 27 éves adai lakos f. hó 23-án kolera nostras tünetei között meghalt. A kolera nostras különben vármegyénk területén már több helyen mutatkozott.

Mohácsi emlék. Baranya vármegyében Kardos főispán védnöksége alatt egy bizottság alakult, hogy országos gyűjtést indítson a mohácsi csata színhelyén felállítandó emlékműre. Városunkban a többek között Szondy Máttyás kir. törvényszéki bíró is gyűjtött; gyűjtésének eredménye 36 frt 50 kr. Adakoztak: dr. Vojnits István 3 frt, Wámoscher Nándor 2 frt, Bohner Juray Jozefin, Szondy Máttyás, özv. Juray Antalné, Pribil Ernő, Vargay Ferenc, dr. Krónits István, Henneberg Sándor, dr. Balogh Ernő, Raisz Lajos, Szilágyi Mór, Szabó László, Tápay Péter, Kapetanovits János, dr. Fleckenstein Ferenc, Balás Vince, Czedler János, dr. Vujevich Zoltán, Koczár Zsiga, Falcione Gusztáv, Vojnits István, Szegeő Géza, Tripolszky Béla 1—1 frt. Jusits Antal, dr. Orkonyi Ede, dr. Alföldy Árpád, Grün József, Radány Péter, Masirevits Gusztáv, Papp Gyula, Sztrilits Sándor, Keserő Balázs, Styrum Mór, Blumenthal Károly, Szemző Károly, Lánckor Antal, Kohut Henrik, Kende Ignác, Városv László, Bezeredy István, Popovits Sebő, Pávlovits Simon 50—50 kr.

Kifogott hullá. Julius hó 26-án vasárnap délután Ó-Becsén, a Tiszának egyik kibált ágánál, a holt Tiszánál fürdők az ott levő fenyszálakon fiatal iskolás gyerekek. Egyszerre az egyik, aki a vizalá bukkott, rémulve adta tudtára társainak, hogy ő emberi testbe ütődött. Egy másik fu, aki az előbbinél bátrabb volt, lement a viz alá és egy megmerevült, kék zubbony és nadrágba öltözött, körülbelül 30—35 éves emberi hullát húzott ki a vízből. Ez esetről azonnali értesítették az eltiljáróságot. Az eltiljáróság csakhamar kipuhaltotta, hogy a vízbe fult egyen ó-morovicaai illetőségű gépész és Ó-Becsén mint cseplőgépezelő volt alkalmazva. Ott-hon ládájában levelet hagyott hátra, melyben családjától elbucszuk, de öngyilkosságának okát nem írja. Az öngyilkos gépészt az eltiljáróság eltemettette.

A lelketlen anya. Bezdáni tudósítók egy asszonyi szörny borzalmas tetteről számol be a következőkben: Bezdánban folyó hó 28-án reggel 10 óra tájban Egerez Borbála nevű asszony a Ferenc-csatornában ruhát mosott, miközben észrevette, hogy tőle nem messze fehér rongyba burkolva uszik valami a vizszinén. Az asszony azon hiszsemben lévén, hogy valamelyik társnője fehéreműje lehet az, oda szólt a közelében horgászó Négyi Mihály és Házenstáb Márton nevű gyermekeknek, hogy fogják ki azt a ruhát, a mi ott uszik. A fiuk az épen ott kikötte volt ladikról ki is vonzótlak az uszó rongyot és behelyezték a ladikba, de mint afele gyerekek, csupa kíváncsiságból csakhamar fel is nyitották a bekötözött ruhát és ekkor legnagyobb rémülettkre egy alig egy napos csecsemő fu hullája gurult a lábuk elé. Az összecsozdult nép azonnali jelentést tett a rendőrségnek, a rendőrség a csecsemő hulláját előbb a közeli városházára, onnan pedig a kórházba szállíttatta. Az eltiljáróság nyomban távirati jelentést tett az esetről a zombori törvényszékhez, a rendőrség pedig a csendőrséggel vállvetve rögtön intézkedett a tettes kinyomozására; ebbeli fáradozásokat csakhamar siker is koronázta, amennyiben már a kora délutáni órákban biztos nyomon voltak egy, hogy a délután folyamán megérkezett zombori kir. törvényszéki ügyész és vizsgálóbíróink át is adhatták a tettest, Sipos Imréné Varga (Agatha) Panna, 40 éves, urahagyott, rossz hírű parasztságasszony személyében. A tettes, — a ki különben férjétől már rég elválva él és 4 gyermek anyja — a vizsgálat során kezdetben tagadásra fogta a dolgot, de később töredelmes vallomást tett, úgy adván elő szörnyű tettet a vizsgálóbíró előtt, hogy a szerencsétlen gyermeket, a ki e hó 27-én virradóra született, a dolognak eltilkolása céljából ruhába csavarta és még az nap este 8 óra felé beledobta a csatornába. Azt, hogy az ép, életrelvő, de apátlan gyermeket a vízbeülés előtt meg is fojtotta volna, nem akarta elismerni, hanem azt állítja, hogy valószínűleg a bekötözés következtében fulladt meg, de az tény, hogy midőn a csatornához vitte, akkor már érezte, hogy kezében az üszültött már hideg, halott volt. Természetes, hogy az emberi bórbe bujtatott eme asszonyi vadállatot a kihallgatás után nyomban bevitték a zombori kir. ügyészésg fogházába.

Szólőgazdák figyelmébe. Az állami italméresi jövedékről szóló 1892. évi XV. t. c. végrehajtása iránt kibocsájított m. kir. pénzügyminiszteri utasítás 25. és 26. §-ai értelmében felhivatnak mindazon szólőgazdák, kik saját termésű boraikból a házi szükségletre szánt borneménység után a kedvezményes adóteltelt igénybe venni kívánják, miszerint a 26. §. értelmében szerkesztendő — a bejelentő lakhelyét, házszámát, családtagjai számát, a szőlőbirtok terjedelmét holdakban, a házi fogyasztásban felhasznált bor évi átlagos mennyiségét hektoliterekben, a folyó évi remélhető termést hektoliterekben, a házi fogyasztásra és nagyban vagy 56 liter tevé mennyiségben való eladásra szánt bor mennyiségét hektoliterekben tartalmazó bejelentést folyó évi szeptember hó 15-éig a városi tanácsnál nyújták be, minthogy különben az adókedvezményre igényt nem tarthatnak.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

PURDA MÁRTONNÉ

okleveles szülésznő, aki a szegedi bábatanfolyamot kiváló sikerrel végezte el, ajánlja magát a közönség figyelmébe.

Lakik: Zomborban, csonoplai-ut 583. sz. a. 3—2

A zombori korcsolya-egyletnek a korcsolyatérén levő régi

PAVILLONJA

szabad kézből eladó. Bővebb értesítés nyerhető Szemző Károly egyleti igazgatónál.

